

A. Kłosowski: Zeszytka zagięciowe
(Atilawisalae) Varina, 1882.

a. Ann. Fizyograficzny, t. II, nr. 477-486.

Pugniesz o hercynicze na ch. 479.

"W odległoci 4 milami, za roztoczem
Jenolimickiem, i prawej stronie rzeki,
prawobrzeż do Radomia (prawy dopływ
Rakuska) leżą wieś hercynka. Na lew. brzegu,
według stanowią p. J. Riedel: 1) ki, nighbieg -
potokiem ad r. r. j. w kopalni gliny na cęgły
w r. 1880 i 1881 zuolciwioło kopalni i zginęły zagięci..."

"Miejscowość nas obchodząca przedstawiła
wymienione zagięcienie okolic Ujazdów powstające
wymonowane, w którym astroizmija występuje
potłady".

1) Ziemia orna okolo 2 etap grubości.

2) Glini pociąki (wzdłuż wąwozu marzeń),
które nie wykazują się cęgą, 2 etap grub.

3) Piasek i mułek okolo 3 etap grub.

4) Karka Łopu i karathamianów
okolice okolo po 1 etap grub.

5) Karka t. z. margla Łopu (nie jest to
marża, leż zaszy "piasek i mułek wzdłuż") i mułek
Karki, i kameiników kopalni mineralów wzdłuż
drogi (wzdłuż stacji kolejowej) a mimo-
wicie kopalni palestris dup., L. auriculata, L.,
Planorbis albus Müll., Bythnia tentaculata L.,

- Salvadora persicaria* Müll. - na 1 stopce grubo.
- 6) *Wandera pectora* v. *multicaulis* skotsk 2 stopce grubo.
- 7) *Mutellina* na 2 stopce
- 8) *Pileolaria* v. *Kamtschatica* nöding adelholz na 2-4 stopce grubo.
- 9) *Elyna strigilatissima* (dorkin) l. stacei
niedomowicza grabinic v. paradoxa niet predst.
Taleraurina (wode).

I. Flory plioceńskiej

Na mianowaniu flor i fauny plioceńskiej z zatop.

Rodzaju i po dala zasadniczą wątku polony zatop. zdrojów
wielużnogosztatniczych skoncentrował P. Beck. Niestety, zdroje
plioceńskiej rekonstrukcji pochodzą z północ. Europ. nie są jasne
mimo kontynuacji z badaną. Dla uprzedniością opisów
Beck'a co do plioceńskiej wieku polony zatop. zdrojów,
i wielkość B interglacjalna, której potwierdzać może
podlaski z 1930 r. należy przedyskutować mianowicie o t. b.
liczne, niespotykane plioceńskie flory z okazami Menet i Renne-
Hoff (H.g. I). Stama z wilejka (a wiele z Reuver i Boornsum)
z koloru jasnego jedynie porażająco dalekie podobieństwo,
korzystne dla nich za miedź, a Bakkera want
kruszcane za, stara plioceńska - z Frankfurter
Klärbeckenem za reliktowe do Matsancien, miedzne,
wielużnane z Heinsiedel i Schwanheim nad dolnym Menem
na rzadzie lontyl uśw. jasne rośliny (bez jednego
wsp. Hamamelidaceae, Eucryphia: in.) do ujścia
nowego plioceńskiego (Artien, Villa franchien), late
(w tym z Engelhardt i Kinkielin, ost. Atutia & Bakker
i Baas) na rzadzie id. poligonów ponad
terrasanem za dyktywne, jedynie zatopione polony
wodne - do jasnego interglacjalu.

W głębiach stóra woda brzozowa w Hettensee,
która jest m.in. jednorodnym z florą Klärbecken
i wiele lontyl ad Schwanheim, domieszką, wcz. Kind-
heimera (1931) lontyl (Pinus sylvestris, Thomasiana
(in.). Na drugim miejscu pochodzi japoński podobny
do japońskiego T. diversifolia, na trećim - dreszczik
pl. niewielkich broni F. i Nyssa silvatica.

Zbadana woda woda Baasa flory z Schwanheim
jest wcz. mniej głęboko miedzna niż wczesniejsze poprzed-
nie i mniej dolnoreckista (Reuver, ale stara mniej
(Reuverida).

dolurocínka „Tedián“ kdežto ještě ornicek pro
E. C. i z. m. Reid a Dubois i in. paleontologov
i určitý geologov (orthodox Waldsteinita) na záva-
du flory i fauny návratě jenom jedno pionticoen
ka, pro věhové geologov (Koré, Van Kuren, Fle-
gel, Sager, Krause, Schäffer i in.) jednou návratě iday.
druhou na pírem i terafacij. Diagram píromy
, Scherabheim (tabl. I) pohádce vysvětluje na obou
lame líticíkem mezi dřevem obecením (zdejší) oploko-
wege, myren i kamenné udeře z Menlo a Lane
(Tsaga sp.) píomia nad sonou i jadlo, nárovnat
i mladou píomou na hřebíci tří orthotrich světla upře-
jte. Baas ornicek obecen lám líticíkem na závě-
Mindel i terafacij co vysvětluje v dobrém, kdež
že myren píomové obsahují na píocen, a zdejší
míndelské (z menem Penck's), Eberle, už v mo-
reciu Brücknera, Heim'a, Kugla i Beck's) na uj-
šamý plitocen. Třetího vývoje vysvětluje Römer
možná sám jednou ruce Krause, Kirchheimer vědci
obrázky k flory i aby měl nárovnat píomu mělo dospělost
bylo. Paleontika i v datomatuem Baas a Bakker
vysvětluje jen už píomku i geologický. Co
mechanické paleontologický argumentum.

Wielkou brounatou ^{Reichenberg} Reichenberg i pa. Creek
zahrnuje dřív dřevna líticíkem i npíomové
(m. i. v. vornici Taxodiaceen, myrenalécie jedna
sequoia), npolozel i mazurkou dolurocínku
florami. Podle casady flory i Lithos i Grottau
uzaváděje vývojovou Coniferum, Anona,
Buetneria, i t.d. Tak i ab myrdy barevné flory
zdejší leží agamia i ab badaly pro
účelu zadního podstav abz badaly pro
Reidph'a i wielkou brounatou i Machendorf
pod Reichenbergiem uvarac i stary už flory
píocenatické i obecnou nadmenšíkem i nadmenšíkem
vývojovou vývojovou dřevna líticíkem i npíomov-
ou i vývojovou sonu, jinému i jadlo, občas
i bylo v nadějství zmínil i vývoj může být zde
spomínávané pro všechny píromy píomové
ilodovací (Elstvereiszeit, fig. 3). Vývoj vlastní
polozel vlasti i vývoj vývoj vývoj vývoj
dřevnicíkem křízou, jednou dřevni obecen lám

menaceg, w kolorze jasne rano na północnej Tysiące i Jaglandceen (Carya, Heterocarya i Juglans) w czasie malolitnich. Zdarzyły się bardziej prawdopodobnie w okolicach obecnych tam liczących od południa do 1000 m n.p.m. Występują jednakże wówczas, kiedy klimat jest łagodniejszy niż obecny. Czterech gatunków (C. O., C. D., E, F) leżących na północnym krańcu ich zasięgu datowanych pochodzą z：

x) 2 godziny z P. Beck'siem (1933) oznaczanymi przez pleistocenikę interglacjalną C. D., E, F, leżących na północnym krańcu półwyspu Bałtyckiego na morskim wybrzeżu w Gdyni, Darłowie i Ełku.

jednak z cieci za mostu nad brzegiem północnym rzeki. W Wronce nad Dourem i Szwajcarią nad Wartą (fig. 1) znajdują się P. Nilotica floricie i Haplopleiotocenice florę, które w uderzających spokoju pływowiących florach nadwodnych i dolnorezamicie, blisko i typ. flor, której rozmieszczenia w porcie mogą przypominać amerykańskie (afroplio-

wane) i nad wąskim północnym, natomiast wronce i w pionie północnym florę lasu niskiego, z Pinus, Picea, Abies, Pinus (nad Wartą i rzeką w P. Cembra); Larix (nowoczesna) i Haplopleiotocenice, które powstawały pod Szwajcarią, gdzie rośnie w dawnych śródziemnomorskich lasach Alpejskich.

20

Specjalnie interesujące są głazy i piaski nad Tysiącem i Odrem wraz z cyprysami, zakładane przez W. Leibera (1904; ponownie 1934). Lasy one jak pokazują fotografie fig. 2 są st. Totmowa, w Wronce, i in. rosną tuż przed rzeką, podobnie jak Reichenberg, skąd głazy i piaski nadwodne cechują. W podlesie głazów głazów i piasków m.in. mimo oddalenia mimo północnego skarżeliny: Hippocratea - faceta (Wysoki 1898), przed Tąką Populus balsamoides, Heterocarya castanifolia, Juglans acuminata, Acer cf. laetum, Betula nigra + aequalifolia i in. (Spiridonoff, Kainbafonia 1927), nad Łostwą i pi. Wodą Sequoia ep. Langsdorffii, Populus latifolia, Maquilegia, Myrica, ianaceen i in. Najbardziej ciekawym głazem jest głaz w proklinie i Nefodora i Groniak, z których obie mają wokół nich korytarz w północnym półwyspie pleistoceniku. Dominują naprzeciwko

Picea sibirica (wzór, obok w niewielu nimoj)
~~(łoj)~~ ~~+~~ radoj i sejgi *Cembra lcb Peuce?*,
Abies sibirica, *Picea slovenska* i brzoza, w gęstej partii
pedan w niewieluj (łoj) deb, lipy, brzozy, baki
klęgelnik (może laskow?) i Schied palme, a w dale
wzglie na morze dawne litorialne, które dawno dopiero
w pd. Wiatr, a ciepło w obręgu Wschodnim w p.

Gams

Pliocene'ska flora.

Na zasadzie pliocenówkiej flory; faccyny radaciszki;

po dle zasadniczej mierze „deckenschotter eiszeitlich”
wkrat ortakius Beck. Nieretki, rachocerus i pld.-
europ. stora (waszy) pliocenówkie nie sa jeszcze
zbadane i niekonkrety przedmiotem. Dla wypetnienia
wykonan Becka o pliocenówkach mówią „deckenscho-
tter”; wielki w B. indeksplatzata, które po kier-
orazie moze po glosy juz z 1930r. mówią mianem
predem wkrat na bardzo liczne, niewielkie pli-
ocenówkie flory obredu Renu i Maine (fig. 1).
Kame i m'ch (

zalivnice do plaisancien, m'odne, jah. np.

2 Hainstadt i Schauheim und doliny
Mainem, k'udi na rasadnicie wieci jasne bards
langu rolin trecionidow (Hymenellidae,
Eucormix i in.) do najmłodszych pliocenu (Athen
Willerfranchieu), k'udi (prer Engelhardt'a; Kün-
kel's, ortakius prer Bakker's; Bass's)
na rasadnicie i k' potocniu und poroszynu
za „dykwinicę” odpowiadającą „deckenschot-
ter” „meinschotter” dla pierwotnych indeksplatzat.

W głębinach stori węgla kruszyny Wetterau,
które jest run. w. jedwabniczore i Klarbecka.
flora: wieco kame od Schauheimer domu w
wedlug Kochleiner'a 1934, niektóre juz tak samo

(*Prus* *spicosa*, *Thomaniana* ? in.). Na drugim
miejscu występuje japońska *T. diversifolia*, podobna
do *Tsuga*, na trećim denna liliowatka, której kielichy
borowia i *Nyssa sylvatica*.